

Ha BEŞ General, Ha BEŞ Parti Başkanı Ne Farkı Var ki?

A H. Muhterem KÖSE

Maden Yük. Mühendisi

Ülkemizin her alanda yeni çözümlere, yeni projelere ihtiyacı var. Vatandaşların sorunlarına, daha iyi yaşam beklentilerine cevap verecek politikaların üretilmesinde siyasi partilerimize çok önemli görevler düşmektedir. Siyasi partilerimiz bu görevlerini acaba ne ölçüde yerine getirebiliyorlar?

Toplumun değişik kesimlerinin sözcülüğünü yapmak ve sözcülüğünü yaptığı kesimin veya ülkenin yaşam düzeyinin artırılması için farklı çözümlere sahip oldukları iddiası taşıdıkları için farkı isimler ve programlar altında Anayasal güvence ile kurulan siyasi partilerimiz için vatandaşlarımız neden "hepsi birbirine benziyor, birinin diğerinden farkı yok" diye düşünüyor? Vatandaşlar neden siyasi partilere ve liderlerine güven duymuyor?

Bu nedenler şöyle özetlenebilir:

Parlemler demokratilerde siyasi partilerin birinci görevi o ülkede demokrasinin bütün kural ve kurumlarıyla gelişmesine katkıda bulunmasıdır.

Bir toplumda yaşayan her vatandaşın toplumsal olaylarla ilgili olarak siyasal bir görüşünün olması doğaldır. Bu olay demokrasinin bir erdemidir. Önemli olan vatandaşların kendi sorunlarının çözümünü ile ilgili konularda katılımının ne kadar sağlandığıdır. Çünkü demokrasi katılımıdır. Her vatandaş kendi görüşüne uygun bir siyasi partiye üye olup o partide toplumun yaşam standartlarının arttırmak için politika üretimine katkı koyabilir, delege olabilir, aday olabilir, seçebilir ve özgürce seçimlere katılabilirse o ülkede demokratik kurallar işliyor demektir.

Dünyadaki gelişmelere ayak uydurabilen demokratik toplumlarda başarının sırrı insanı devletin bir tebası olarak değil, öznesi olarak görmesinde yatmaktadır.

İnsana değer veren, insana yatırım yapan tüm devletler günümüzde gelişmeyi, iç barışı ve mutluluğu yakalamışlardır. Aksine, insana yatırım yapmayan, katılımcı, çok sesliliğe ve demokratik ilkelere önem vermeyen ülkelerden hiçbirisi bugün gelişmiş ülkelerin elde ettikleri başarıyı yakalayamamışlar, iç barışı sağlayamamışlardır.

Maalesef ülkemizde demokrasimizin ve siyasi partilerimizin tüm kuram kurallarıyla işletilemediğini görüyoruz. Çünkü Türkiye'de politika üretimi dar bir çevrenin elinde kalmıştır. Kamuda çalışan ve sayıları milyonlarla ifade edilen mühendisler-doktorlar - avukatlar- memurların ne yazık ki bir siyasi partiye üye olmaları ve orada politika üretimine katkıda bulunmaları hâlâ yasaktır.

**Bir toplumda yaşayan
her vatandaşın
toplumsal olaylarla
ilgili olarak siyasal
bir görüşünün olması
doğaldır. Bu olay
demokrasinin bir
erdemidir. Önemli olan
vatandaşların kendi
sorunlarının çözümü
ile ilgili konularda
katılımının ne kadar
sağlandığıdır.**

Siyasi partilerimize gelince:

Onlar demokrasimizin gelişimine ne kadar katkıda bulunabildiler? Siyasi partilerimiz, seçim meydanlarında söz vermelerine rağmen. Türkiye'yi hâlâ 12 Eylül Anayasası ile yönetmeyi nasıl içlerine sindirebiliyorlar?

Mustafa Kemal'in önderliğinde 1920 yılında olağanüstü zor koşullarda bile Türk halkı hür iradesiyle inandığı, güvendiği temsilcilerini kendisi temsil etmek üzere seçerek Ankara'ya gönderdi ve TBMM kuruldu.

Aradan 75 yıl geçti siyasi partilerimizin başkanları. demokrasimizin özünü oluşturan katılımcılığı bir kenara atıp halkın kendisini temsil yetkisini elinden alıp. kendilerinin seçtikleri insanların halkı temsil edeceğini ilan edip seçimlere gitmektedirler.

TBMM'nin kuruluşundan 75 yıl sonra 60 milyonluk Türkiye'de parlamentonun seçimini beş parti başkanının eline kağıt kalem alıp. ben kimlerin milletin vekili olacağını belirlidim, listeleri hazırladım buyurun sandığa diyebiliyorlarsa, oluşacak yeni parlamentonun 12 Eylül 1980'de 5 generalin seçip oluşturdukları meclisten ne farkı olabilir ki?

Siyasi partilerimizin başkanları şartlar ne olursa olsun katılımcılığa inanmıyor, kendi kurduktan örgütlerine güvenmiyor, onların seçme ve seçilme özgürlüklerini elinden alıyor ve sadece parti başkanının istediği kişiler milletin vekili olabilir diyorlar ve adeta bir padişah gibi davranabiliyorlarsa, demokrasiye inanamamış içlerine sindirememiş bu liderler ve partilerle özlemini duyduğumuz demokratik ve çağdaş Türkiye yaratılabilir mi?

Elbette yaratılamaz.

Oysa demokrasi kişiselleşmeyi değil kurumsallaşmayı gerektirir. Demokrasinin özü insanları sürü değil vatandaş olarak devletin öznesi olarak görmek ve birey haklarının geliştirilmesine önem vermek değil midir? Maalesef bugün ülkemizde seçmenlerinden kopmuş, hangi toplum kesimini temsil ettiği belli olmayan, hala vatan-millel-sakarya edebiyatı ve popülist söylemlerle, politikacılık bazı çevrelerce bir meslek haline getirilmiştir. Dokunulmazlık zırhı altında devletin rantıye imkanlarından yararlanmak ve bu imkanları yakın çevrelerine aktarmak için her türlü çareye başvurulmaktadır. Meclisle günü birlik politikalarla adeta horoz

döğüşüne benzeyen kısır tartışmalarla, bomboş sıralarla Türkiye'nin geleceğinin değil, seçim zamanı oy alacağı delegelerin sorunlarıyla vakit geçirilen bir işleyiş sürüp gitmektedir.

Oysa Türkiye'nin geçmişi-günümüzü ve günübürlük politikaları tartışan değil, geleceği tartışan. 20-30 yıl sonra Dünyadaki yerimizin ne olacağını, hangi hedefleri önümüze koymamız gerektiğini, bu hedeflere ulaşabilmek için ne gibi * araştırma-egitim programlarına, kaynaklara, projelere, yasalara, değişimlere ihtiyaç duyulacağını, bunları nasıl gerçekleştirebileceğimizin tartışıldığı bir parlamentoya şiddetle ihtiyacı var. Böyle bir parlamentoya sahip olabilmemiz için öncelikle Anayasanın, Partiler ve Seçim Kanunu'nun demokratikleştirilmesi gerekir. Siyasi partilerimizin yapısı değiştirmeden, iyileştirmeden parlamentodaki görüntüleri değiştirenleyiz. Bunun için sivil toplum örgütlerinde, görev almış, uzman oldukları alanlarında seçmeyi, seçilmeyi, denetlemeyi, başarılı kamuoyu yaratmada kendilerini kanıtlamış Sayın Hayrettin Karaca, Nur Ger, Oktay Ekinci gibi yüzlerce binlerce değerli insanımızın üniversite hocalarımızın, öğren-cilerin, tüm mesleklerin değerli temsilcilerinin siyasi partilerde yer almaları siyasetin kaliteleşmesine ve partilerimizin daha demokratik bir yapıya kavuşturulmasında dolay-sıya parlamentonun hak ettiği saygınlığa kavuşturulması için gereklidir.

Yukarıda bahsedien sivil örgütlerin başarısının altında öncelik o derneği, vakfi, meslek kuruluşunu kimin yönettiği değil, nasıl yönetileceği sorusuna verilen doğru cevaplar yatmaktadır. Siyasi partilerimizin de sorunlarının üstesinden gelebilir mutlu bir Türkiye yaratabilmek için siyasi erozyona neden oldukları antidemokratik yöntemleri terk edip kimin seçileceğini, kimin yöneteceğini değil "nasıl seçileceği, nasıl yönetileceği" konusunda demokratik bir yapılanmaya kavuşmaları gerekiyor. Katılımcılığa, çok sesliliğe, yaratıcılığa, araştırmaya, bilgiye, yeni fikirlere, seçme ve seçilme özgürlüğüne sahip çıkan, çağdaş demokratik siyasi partiler yaratamaz isek, demokrasimizi daha ileriye taşıyamayacağımıza, ülkemizin her alandaki sorunlarına yeni çözümler üretilmeyeceğine inanıyorum.

Aksi taktirde milletvekili adaylarını Hâ beş general, ha beş parti başkanı seçmiş. Ne fark eder ki?

Toprak Kirliliği Kontrolü ve Toprak Koruması Yönetmeliği Taslağı için Çevre Bakanlığı'yla Toplantı Yapıldı...

Çevre Bakanlığı Çevre Kirliliğini Önleme ve Kontrol Genel Müdürlüğü ile 11 Ocakla Toprak Kirliliği Kontrolü ve Toprak Koruması Yönetmeliği Taslağı için toplantı yapıldı. Toplantıya sektörümüzü temsilen Prof.Dr.Halim Demirel (HÜ), Doç.Dr.Erdal Ünal (ODTÜ), Asım Kutluata (Oda Başkanımız), Sabri Karahan (YASED Madencilik Komitesi Başkanı) ve Ümit Akdur (Tüprag) katıldılar.

Toplantının açılışında Genel Müdür Sayın Taşkın Tuna özetle, bu yönetmeliğin, Türkiye'de bir boşluğu dolduracağı, bir ihtiyacı karşılayacağı düşüncesi ile hazırlandığını ve bunun bir başarı olarak görüldüğünü belirtti. Bugüne kadar değişik sektörlerden yazılı ve sözlü görüşler alındığını ifade etti. Bu görüşlerin bu yönetmeliğin daha mükemmel ve daha uygulanabilir olması konusunda olumlu etkisi olacağını belirtti. Amaçlarının sanayinin önünü kesmek değil toprakların korumasız olmaktan kurtarılması olduğunu ifade etti. Bugün madencileri temsilen gelen bu gruptan tanışmaktan ve görüşlerini almaktan mutluluk duyacağını söyledi.

Oda Başkanımız Asım Kutluata bu yönetmeliğin geniş bir heyet tarafından dikkatle incelendiğini ve Doç.Dr.Erdal Ünal, Sabri Karahan ve Ümit Akdur tarafından bir değişiklik teklifi metni hazırlandığını ve

değişiklik teklifinde de belirtilen ilkelerin hep gözönünde tutulduğunu ifade etti.

Esasen madenciliğin bir kamu hizmeti olduğu ve madenciliği düzenleyen en önemli mevzuatın Maden Kanunu olduğu ve hiçbir yasa ve yönetmeliğin Maden Kanunu'na aykırı olmaması gerektiğini belirtti.

Yeraltı kaynaklarının değerlendirilmesi konusunda, yerüstü değerlerin mümkün olduğu ölçüde korunması kaydı ile, hiçbir engel konulmaması gerektiğini ifade etti.

Daha sonra değişiklik teklifinin okunmasına geçildi ve madde madde okundu.

Çevre Bakanlığı yetkilileri özetle şu görüşleri belirttiler:

1. ÇED olumlu belgesi alınmak kaydı ile bu yönetmelik uyarınca bir "izin" alınmasına gerek yoktur.

2. Bu yönetmelikte sözü geçen L II., III., ve IV.sınıf tarım alanları ile özel mahsul alanlarına ilişkin kısıtlamalar ÇED Olumlu Belgesi alınmış olmak kaydı ile bu yönetmelik çerçevesinde uygulanmayacaktır.

Toplantı sonucunda Çevre Bakanlığı yetkilileri şu an bir taahhütte bulunulmasının mümkün olmamasına rağmen getirilen değişiklik önerilerinin mantığa uygun olduğunu ve yönetmelikleri açısından son derece yararlı olacağı kanaati taşıdıklarını ifade ettiler.

...EVLENDİLER...
Üyelerimiz
Ümit Y. Önder
ile *Seher ATA*
21 Aralık 1995
tarihinde evlendiler.

Genç meslektaşlarımızı kutlar, ömür boyu mutluluklar ve Avustralyadaki yaşamlarında başarılar dileriz.

Bu köşede yeralacak evlilik duyurularınız kin haberlerinizi bekliyoruz...

TKİ Çan'da görev yapan ve 6 Ocak 1996 tarihinde kalp krizi sonucu yitirdiğimiz meslektaşımız Mehmet Akdoğanın ailesi için yardım kampanyası başlatılmıştır.

Kampanyaya destekleriniz için aşağıdaki banka hesabına yardımlarınızı bekliyoruz.

**T. İş Bankası Çan Şubesi
1 74947 nolu hesap**